

Sv. Alberta draudzes ziņas

2025. gada jūlijs un augusts* Nr. 158

Miers un labums!

Draudzes avīzītē es vēlos turpināt jūnija numurā iesākto un apskatīt mūsu baznīcas retabulu, kur līdzās Kunga Jēzus Kristus figūrai un sv. Antonam, ir novietota arī sv. Roha figūra. Sv. Roha piemiņas diena ir 16. augustā jeb uzreiz pēc 15. augusta Dievmātes Debesīs uzņemšanas svētkiem. Savulaik mūsu draudzē sv. Roha diena bija lielas svinības. Sv. Rohs Latvijā vēl tiek godināts Krāslavas baznīcā. Sv. Rohs (1295–1327) nāk no dižciltīgas Monpeljē dzimtas un bija pilsētas pārvaldnieka dēls. Viņa vecāki nomira, kad viņš bija divdesmit gadus vecs un, saņēmis mantojumu, viņš visu atdeva trūcīgajiem un uzsāka jaunu dzīvi kā nabadzīgs ceļinieks. Viņš

pievienojās pasaulē dzīvojošo franciskāņu ordenim, uzvilka savā laikā atpazīstamo svētceļnieka tērpu un devās ceļā, lai apmeklētu un lūgtos Romas svētajās vietās. Ceļā uz Romu viņš nokļuva līdz Akvapendientes pilsētai un redzēja cik drausmīgi tā ir melnā mēra skarta, kas tajā laikā plosījās Eiropā. Viņš kādu laiku tur uzturējās,

lai rūpētos par slimniekiem. Tā vietā, lai saslimtu ar lipīgo slimību, Rohs daudzus cilvēkus izdziedināja, vienkārši pārmetot viņiem krusta zīmi. Viņš turpināja savu labdarības darbu, līdz slimības izplatība ciematā tika apturēta, pēc tam viņš turpināja savu svētceļojumu un darīja to pašu katrā mēra skartajā pilsētā, caur kuru viņš devās ceļā uz Romu, kā arī pašā Romā.

Kad ceļojuma laikā viņš nonāca Pjačencas pilsētā, viņš atklāja, ka viņa kāja bija inficēta. Tā vietā, lai apgrūtinātu kādu ar savu slimību, viņš sevi novēlēja Dievam un gaidīja savu nāvi nomaļā un pamestā meža būdā. Apredzības vadīts, viņu atrada vietējā dižciltīgā medību suns, sadraudzējās ar viņu, suns katru dienu nesa viņam barību. Kādu dienu dižciltīgais sekoja savam sunim mežā, atrada svētceļnieku un palīdzēja viņam. Viņš atkopās un saņēma dievišķu iedvesmu atgriezties dzimtajā Monpeljē, kur neatpazīts un turēts aizdomās par spiegošanu nomira cietumā. Kad viņš juta, ka tuvojas viņa gals, Rohs lūdza, lai priesteris piešķir viņam pēdējos Sakramentus. Ieejot cietumā, priesteris ieraudzīja Rohu pārdabiski apgaismotu. Uz sienas parādījās plāksne, uz kuras eņģeļa roka zelta burtiem uzrakstīja Roha vārdu un pareģojumu, ka visi, kas piesauks viņa aizbildniecību, tiks atbrīvoti no mēra. Uzzinājuši par visu notikušo, cietumā ieradās Roha tēvocis un vecāmāte. Viņa atpazīna mirušo mazdēlu un sarīkoja krāšņas bēres un par godu viņam uzcēla baznīcu, kurā tika apglabātas viņa relikvijas. Viņa godināšanu apstiprināja vairāki pāvesti, un tā drīz vien izplatījās visā Eiropā. Konstancas koncila laikā 1414. gadā Romā atkal uzliesmoja mēris un koncila tēvi vērsās pie sv. Roha, noorganizēja lūgšanas un procesijas par godu viņam, pēc kurām mēris mitējās. Pateicoties viņa aizbildnībai pret infekcijas slimībām, sv. Rohs vēlīnajos viduslaikos bija ļoti cienīts svētais, īpaši tajās Itālijas pilsētās, kurās pilsētnieki pieredzēja brīnumus. Daudzas no šīm pilsētām viņu ir izvēlējušās par savu aizbildni.

Svētais Rohs bieži tiek attēlots kā svētceļnieks ar spieķi un gliemežvāku (svētceļnieka simbolu), atvērtu brūci uz kājas un suni pie kājām. Visi šie raksturīgie simboli ir redzami arī mūsu sv. Roha

statujā. Viņš ir suņu, suņu īpašnieku, ceļgalu problēmu, ķirurģu, invalīdu, vecpuišu, slimu liellopu aizbildnis, kā arī aizstāvis pret holēru, mēri, ādas izsitumiem, lipīgām slimībām, sērgām un epidēmijām. Nav jābrīnās, ka sv. Roha statuja ir mūsu baznīcā, jo tā atrodas blakus slimnīcai, kurai noteikti nepieciešams šāds spēcīgs aizbildnis. Sv. Roha franciskāniskā identitāte atgādina par sv. Franciska Ordeņu klātbūtni mūsu draudzē. Augusta mēnesī dosimies arī ikgadējā svētceļojumā uz Aglonu, un viņš arī šai ziņā mums nav svešs. Turklāt Baznīcā ir Jubilejas gads, kad tiekam aicināti ceļot gan uz Romu, gan pa Latvijas baznīcām, lai bagātīgi saņemtu Dieva žēlastības.

br. Jānis

PĀVESTA FRANCISKA ENCIKLIKA
DILEXIT NOS
PAR JĒZUS KRISTUS SIRDS
CILVĒCISKO UN DIEVIŠĶO MĪLESTĪBU

Sirds, kas apvieno fragmentus

17. Tai pašā laikā sirds dara iespējamās jebkuras autentiskas saites, jo attiecības, kas nav veidotas ar sirdi, nespēj pārvarēt individuālisma radīto sašķeltību: turpinātu pastāvēt divas monādes, kas tuvojas viena otrai, bet neveido īstu saikni. Antisirds ir sabiedrība, kurā aizvien vairāk dominē narcisisms un savtīga koncentrēšanās uz sevi. Galu galā tiek nonākts pie “alku zuduma”, jo otrs cilvēks pazūd no redzesloka un katrs noslēdzas pats sevī, nebūdam spējīgs uz veselīgām attiecībām.¹⁴ Rezultātā mēs vairs nespējam pieņemt Dievu. Kā teiktu Heidegers: lai pieņemtu dievišķo, mums jāuzbūvē “viesu nams”.¹⁵

18. Tā redzam, ka katra cilvēka sirdī veidojas šī paradoksālā saistība starp sevis novērtēšanu un atvērtību pret citiem, starp vispersoniskāko tikšanos ar sevi un sevis dāvāšanu citiem. Cilvēks patiesi kļūst par sevi pašu tikai tad, kad iegūst spēju atzīt otru, un satiek otru, ja spēj atzīt un pieņemt pats savu identitāti.
19. Sirds spēj arī apvienot un harmonizēt savu personisko stāstu, kurš liekas sadalīts tūkstoš fragmentos, bet kurā visam var būt sava jēga. Tas ir tas, ko Evaņģēlijs izsaka Marijas, kura lūkojās ar sirdi, skatījumā. Viņa prata veidot dialogu ar piedzīvoto, apdomājot to savā sirdī, dodot tam laiku, saglabājot to atmiņā, lai vēlāk atcerētos. Evaņģēlijā tas, ko domā sirds, vislabāk izteikts divos svētā Lūkasa pierakstos, kuros teikts, ka Marija “visus šos vārdus paglabāja sevī (*syneterei*), sirdī tos pārdomādama (*symballousa*)” (Lk 2:19; sal. Lk 2:51). Darbības vārds *symballein* (no tā cēlies vārds “simbols”) nozīmē apsvērt, prātā savienot divas lietas un izvērtēt pašam sevi, apdomāt, vest dialogu ar sevi. Vārds *dieterai* no Lk 2:51 nozīmē “rūpīgi saglabāja”, un tas, ko viņa saglabāja, nebija tikai redzētais un dzirdētais, bet arī tas, ko viņa vēl nesaprata, bet kas tomēr palika klātesošs un dzīvs, gaidot, kad sirdī tiks savienots kopā.
20. Mākslīgā intelekta laikmetā nevaram aizmirst, ka cilvēcības glābšanai nepieciešamas poēzija un mīlestība. Nevienš algoritms nekad netiks galā, piemēram, ar to mirkli bērniecībā, kuru atceramies ar aizkustinājumu un kurš, neskatoties uz pagājušajiem gadiem, joprojām turpina atkārtoties katrā zemeslodes stūrītī. Te domāju par mājas pīrādziņu malu salipināšanu ar dakšiņas palīdzību, kopā ar māmiņu vai vecmāmiņu. Tas ir kulināro iemaņu apgūšanas brīdis, pusceļā starp spēli un pieauguša cilvēka gadiem, kad uzņemamies atbildību par darbu, lai palīdzētu otram. Es

varētu nosaukt vēl tūkstošiem citu šādu sīku detaļu, kuras veido katra no mums biogrāfiju: izsaukt smaidu ar kādu jocīgu izteicienu, iezīmēt gaismēnas uz palodzes, pirmoreiz uzspēlēt futbolu ar lupatu bumbu, glabāt sliedas kurpju kastē, žāvēt ziedus starp grāmatas lapām, parūpēties par no ligzdas izkritušu putnēnu, izteikt vēlēšanos, noplūcot margrietiņas ziedlapiņas. Nevienu no šiem tik parasti neparastajiem sīkumiņiem nekad nevarēs ietvert algoritmos. Jo dakšiņa, jocīgs izteiciens, palodze, lupatu bumba, kurpju kaste, grāmata, putnēns, ziedlapiņas... balstās tikai uz mīlumu, kas glabājas sirds atmiņā.

21. Katras cilvēciskas būtnes kodols, tās visintīmākais centrs nav vis kodols tikai dvēselei, bet gan visai personai tās vienreizējā identitātē, kas sastāv no dvēseles un miesas. Viss ir apvienots sirdī, kura var būt mājvieta mīlestībai ar visām tās garīgajām, psihiskajām un arī fiziskajām komponentēm. Galu galā, tikai tad, ja sirdī valda mīlestība, persona iegūst savu identitāti pilnībā un skaidri, jo katrs cilvēks ir radīts pirmām

kārtām mīlestībai un līdz pat pēdējai šūnai veidots tā, lai tas mīlētu un tiktu mīlēts.

22. Tāpēc, redzot, kā viens pēc otra izceļas jauni kari, izmantojot citu valstu līdzdalību, iecietību un vienaldzību vai arī tīru cīņu par varu savtīgu interešu vārdā, var domāt, ka pasaules sabiedrība zaudē sirdi. Pietiek redzēt un uzklaut sirmgalves, kuras nonākušas šo postošo konfliktu gūstā - no abām konflikta pusēm. Ir sāpīgi redzēt tās, apraudam noslepkavotos mazbērnus, vai sajūst, ka tās gaida uz nāvi, jo ir zaudējušas mājas, kurās nodzīvots viss mūžs. Viņas, kuras savu grūto un ziedošanās pilno dzīvju laikā daudzkārt ir bijušas spēka un izturības paraugs, tagad, nonākot savas eksistences pēdējā posmā, piedzīvo nevis pelnīto mieru, bet satraukumu, bailes un sašutumu. Vainas novelšana uz citiem neatrisina šo kaunpilno drāmu. Redzēt raudošas vecmāmiņas un neuzskatīt to par absolūti nepieļaujamu – tas rāda, ka pasaulei nav sirds.
23. Ja cilvēks pārdomā, meklē, meditē par savu esamību un savu identitāti vai analizē dziļākos jautājumus; ja domā par savas dzīves jēgu un vienkārši meklē Dievu, pat ja sajūt, ka ir uztvēris kaut ko no patiesības – tam visam jāatrod piepildījums mīlestībā. Mīlot cilvēks jūt, ka zina: kāpēc un ar kādu mērķi tas dzīvo. Tā viss saplūst savstarpējas saistības un harmonijas stāvoklī. Tāpēc vissvarīgākais jautājums, ko katrs no mums var uzdot sev sava personiskā noslēpuma priekšā, varbūt ir: vai man ir sirds?

¹⁴ Byung-Chul Han, *Agonie des Eros*, Berlin 2012.

¹⁵ Sal. Martins Heidegers, *Erläuterungen zu Hölderlins Dichtung*, Frankfurt a. M. 1981, S. 120.

Pirmā Svētā Komūnija mūsu draudzē

Prieka pārņemti, trīcošam sirdīm un mirdzošām acīm Vasarsvētkos baznīcā ienāca 18 bērni, lai pirmo reizi zem Maizes un Vīna zīmes saņemtu Pirmo Svēto Komūniju. Gada garumā bērni cītīgi nāca uz svētdienas skolu, lai apgūtu jaunas zināšanas un sagatavotos Gandarīšanas un izlīgšanas sakramentam. Pēc Mises bērnu vecāki pateicās par sniegto Dieva dāvanu, jo cilvēka dzīve bez Dieva ir bezjēdzīga un tukša. Vēlāk Baznīcas dārzā bērni, viņu vecāki, krustvecāki, radnieki, svētdienas skolas skolotāja kopā ar priesteri Jāni atzīmēja šo svarīgo notikumu pie kopīgi sarūpēta svētku galda. Paldies vecākiem, vecvecākiem, krustvecākiem un priesterim Jānim, kas palīdzēja mazajām sirsniņām droši noiet šo mācību gadu, nokārtot svētdienas skolas eksāmenu un ar prieku iet pie grēksūdzes. Novēlu, lai bērni neaizmirst savu solījumu, kuru deva Jēzum, ka mīlēs Jēzu vienmēr un bieži nākas pie Viņa ciemos svētdienās un svētku dienās kā pie sava labākā drauga, kuram vienmēr var uzticēties un saņemt padomu, palīdzību dzīves grūtajos brīžos, bet vecākiem gribu novēlēt veicināt bērnu garīgo izaugsmi ejot kopā ticības ceļu.

Svētdienas skolas skolotāja Sandra Kuzņecova

Foto:

Atskats par jauniešu vakaru “Bumbieris” un slavēšanas sezonu

Aizvadītajā 2024./2025. gada sezonā jauniešu vakaru cikls “Bumbieris” pulcēja jauniešus 19 sirsnīgās un iedvesmojošās tikšanās reizēs, kurās valdīja draudzīga gaisotne, kopības gars un patiesa vēlme augt ticībā. Programma bija daudzveidīga – skatījāmies un pārrunājām “Sycamore” filmu ciklu, kurš rosināja dziļas sarunas par dzīvi, ticību un mūsu vietu pasaulē. Priekpilnus mirkļus un tuvību veicināja arī radoši un aktīvi vakari – filmu un deju vakari, galda spēles un radošās darbnīcas ar piparkūku cepšanu “Atver durvis Betānijā”. Īpašs bija vakars, kurā jaunieši varēja vaļsirdīgi uzdot jautājumus priesterim, mācai un laulātam pārim – tas stiprināja uzticēšanos un palīdzēja rast atbildes uz sirdī svarīgiem, aktuāliem jautājumiem. Piedzīvojām arī svinīgus un garu stiprinošus brīžus, piemēram, kristības solījumu atjaunošanu

un pielūgsmes vakaru, kuros vienojāmies lūgšanās un pateicībās Dievam. Papildus tam, katra mēneša pēdējā svētdienā deviņas reizes sezonas laikā notika slavēšanas vakari, kur jaunieši muzicēja un slavēja Kungu, piedzīvojot patiesu tuvību ar Dievu un apkārtējiem jauniešiem. “Bumbiera” komanda sezonas laikā ir kļuvusi par vienotu, uzticības pilnu draudzību – devāmies kopīgos izbraukumos, iedvesmojāmies un stiprinājām cits citu, lai ar dedzību turpinātu kalpot un radīt vidi, kur jaunieši jūtas gaidīti, saprasti un mīlēti. Ar prieku gaidām jaunus cilvēkus arī nākamajā sezonā – lai kopā dalītos priekā, ticībā un elpu aizraujošajos piedzīvojumos!

Teksts un foto: Līva Upeniece

Liturgiskais kalendārs

3.jūlijs, ceturtdiena - Sv. Apustulis Toms, svētki. Sv. Mise 18.00.

**11.jūlijs, piektdiena – Sv. Benedikts, abats, Eiropas aizbildnis, svētki.
Sv. Mise 18.00.**

**15. jūlijs, otrdiena – Sv. Bonaventūra, bīskaps un Baznīcas doktors,
piemiņas diena.**

Sv. Mise 18.00.

22.jūlijs, otrdiena –Sv. Marija Magdalēna, svētki. Sv. Mise 18.00.

**23.jūlijs, trešdiena – Sv. Brigita, mūķene, Eiropas aizbildne, svētki.
Sv. Mise 18.00.**

25.jūlijs, piektdiena – Sv. Apustulis Jēkabs, svētki. Sv. Mise 18.00.

**26.jūlijs, sestdiena – Sv. Joahims un sv. Anna, V. J. Marijas vecāki,
piemiņas diena.**

Sv. Mise 17.00 (svētdienas sv. Mise).

29.jūlijs, otrdiena – Sv. Marta, Marija un Lācars, piemiņas diena.

Sv. Mise 18.00.

**31.jūlijs, ceturtdiena – Sv. Ignāts no Lojolas, priesteris, piemiņas
diena. Sv. Mise 18.00.**

**1.augusts, piektdiena - Sv. Alfons Marija no Liguori, bīskaps un
Baznīcas doktors, piemiņas diena. Sv. Mise 18.00.**

**2.augusts, sestdiena – Porcjunkula (franciskāņu ordeņa svētki),
svētki un atlaidas ticīgajiem, kuri apmeklēs dievnamu, pieņemot
Sv. Komūniju. Sv. Mise 17.00 (svētdienas sv. Mise).**

**4.augusts, pirmdiena – Sv. Jānis Marija Vianejs, priesteris, piemiņas
diena. Sv. Mise 18.00.**

6.augusts, trešdiena – Kunga Pārveidošanās, svētki. Sv. Mise 18.00.

8.augusts, piektdiena – Sv. Dominiks, priesteris, piemiņas diena.

Sv. Mise 18.00.

9.augusts, sestdiena – Sv. Terēze Benedikta no Krusta (Edīte Šteina),

jaunava un mocekle, Eiropas aizbildne, svētki.

Sv. Mise 17.00 (svētdienas sv. Mise).

11.augusts, pirmdiena – Sv. Klāra, jaunava, piemiņas diena.

Sv. Mise 18.00.

14.augusts, ceturtdiena – Sv. bīskaps Meinards, Latvijas aizbildnis, lieli svētki. Sv. Mise 18.00.

15.augusts, piektdiena – Vissv. Jaunavas Marijas uzņemšana Debesīs, Māras zemes Karaliene un Aizbildne, obligāti svinami lieli svētki.

Sv. Mises: 8.00, 11.00 un 18.00.

20.augusts, trešdiena - Sv. Bernards, abats un Baznīcas doktors, piemiņas diena. Sv. Mise 18.00.

21.augusts, ceturtdiena – Sv. Pijs X, pāvests, piemiņas diena.

Sv. Mise 18.00.

22.augusts, piektdiena – Vissv. Jaunava Marija - Karaliene, piemiņas diena. Sv. Mise 18.00.

27.augusts, trešdiena – Sv. Monika, piemiņas diena. Sv. Mise 18.00.

28.augusts, ceturtdiena – Sv. Augustīns, bīskaps un Baznīcas doktors, piemiņas diena.

Sv. Mise 18.00.

29.augusts, piektdiena – Sv. Jāņa Kristītāja mocekļa nāve, piemiņas diena. Sv. Mise 18.00.

**No 30.jūnija līdz 31.augustam no pirmdienas līdz
sestdienai svētās Mises būs tikai vakarā!**

**Baznīca būs atvērta no 7.30 līdz 8.30 individuālai lūgšanai,
grēksūdzei, Slimnieku sakramenta un sv. Komūnijas
saņemšanai.**

Svētceļojums Rīga - Aglona 2025

Šī gada svētceļojumu uz Aglonu no Sv. Alberta baznīcas sāksim **5.augustā**. Iesim kājām no Varakļāniem caur Rēzekni, gar Rāznes ezera krastu, apmeklējot Jubilejas gada baznīcas.

Šī gada svētceļojuma moto atbilst pasludinātajam Jubilejas gadam
- "Cerība mūs nepievils " (Rom 5, 5)

Pieteikšanās un informācija: zvanot **Inesei** pa tālr.: **26160413** vai rakstot uz e-pastu: **ejiet.maciet@gmail.com**.

Nepilngadīgie (līdz 18 gadu vecumam) var doties ceļā tikai kopā ar vecākiem vai pieaugušo aizbildni.

Dalības maksa 90 EUR.

Lūdzam pieteikties svētceļojumam slavētājus.

Lūdzam arī atsaukties kalpošanai pavadošajā saimniecības daļā šoferi ar savu auto.

Svētceļnieki lūdz draudzi ziedot ceļiniekiem konservus vai citu pārtiku, vai atbalstīt finansiāli.

**KAPUSVĒTKI RĪGAS SV. ALBERTA
ROMAS KATOĻU DRAUDZĒ
2025.GADĀ:**

5. jūlijā sestdiena	plkst. 11.00	Mārupes kapos un
	plkst. 13.00	Jaunmārupes Mazcenu kapos (vada tēvi jezuīti) Piņķu kapos
5. jūlijā sestdiena	plkst. 10.00	Piņķu kapos
5. jūlijā sestdiena	plkst. 12.00	Pleskodāles kapos
19. jūlijā sestdiena	plkst. 12.00	Jaunajos Ķekavas kapos
26. jūlijā sestdiena	plkst. 12.00	Ziepniekkalna kapos
16.augustā sestdiena	plkst. 12.00	Ķekavas kapos
23.augustā sestdiena	plkst. 12.00	Katlakalna kapos

INFORMĀCIJA PAR DRAUDZI

Baznīca atvērta:

Darbadienās:

7.30 – 9.00 un 17.00 – 18.45

Sestdienās:

7.00 – 9.00 un 16.00 – 18.00

Svētdienās:

8.00 – 14.00 un 17.00 – 19.00

obligāti svinamo Baznīcas svētku dienās (darbadienās):

7.00 – 12.00 un 17.00 – 19.00

Sestdienās:

7.00 – 12.00 un 16.00 – 18.00

Svētās Mises:

No pirmdienas līdz piektdienai:

18:00

Sestdienās:

17:00

Svētdienās:

9:00

11:00 (Summa)

18:00 (ar ģimenēm)

Obligāti svinamajos Baznīcas svētkos:

8:00

11:00 (Summa)

18:00 (sestdienās 17:00)

Visssvētākā Sakramenta adorācija:

Svētdienās:

Pēc Sv. Misēm:

plkst. 10:00 - 11:00; 12:00 – 13:00

Draudzes kontaktinformācija:

Adrese:

Liepājas iela 38, Rīga, LV-1002,

tālr.: **6 761 36 30; mob.: 2 707 46 76**

e-pasts: draudzes_kanceleja@inbox.lv

Draudzes mājas lapa:

www.albertadraudze.lv

Draudzes kancelejas darba laiks:

no pirmdienas līdz trešdienai no plkst.

9:00 līdz 13:00

ceturtdienās un piektdienās no plkst.

13:00 līdz 17:00

Svētdienās, valsts un obligāti

svinamo Baznīcas svētku dienās:

slēgta.

Draudzes administrators:

Jānis Savickis OFMCap

tālr.: **2 001 12 75**

e-pasts: br.janis@gmail.com

Atbildīgais par izdevumu: t. Jānis

Teksta salicēja: Marika Lotaņuka

Teksta korektore: Rūta Vinķele

Izdevums ir par ziedojumiem!

**ZIEDOJOT PAR DRAUDZES AVĪZĪTI, JŪS ATBALSTĪSIET ALFA
KURSUS PIEAUGUŠAJIEM UN JAUNIEŠIEM !**